

žene napeve k vsem ali vsaj k nekaterim pesemcam. V Novem mestu in v Velikih Laščah so med gledališkimi prireditelji skladateljski veščaki in so si kar sami napravili nekatere napeve k igri Tako se je morda zgodilo tudi še kje drugje. Vse te napeve bi jaz rad zbral in jih s svojimi vred poslal požrtvovalnemu slovenskemu skladatelju, ki bi hotel po njih prirediti za igro primerne napeve, kakor bi se to njemu zdelo najbolje. Te napeve bi potem „Zvonček“ počasi prinašal v posameznih številkah, ali pa bi se izdal v posebnem zvezku. Jaz sem žrtvoval delo in trud, ki sem ga imel z igro, slovenski mladini. Lepo bi bilo, ako bi storil isto slovenski skladatelj, ki ljubi našo mladino ter bi tako umetniško izpopolnil igro s svojim skladateljskim darom. Torej prosim lepo in pričakujem povoljnega odziva. H koncu še omenjam, da izide v nekaj mesecih v knjižici moja mladinska trodejanika „Tončkove sanje na Miklavžev večer“ z desetimi podobami. To igro v verzih so lani o priliki Miklavževega godu igrali dvakrat v Ljubljani z dobrim uspehom, a pozneje sem jo še izdatno predelal in izboljšal. Nadalje imam v rokopisu mladinsko štiridejanko „Neposlušni Živko“ s protialkoholno tendenco in pred kratkim sem dogotovil novo čarobno pravljico igro v petih dejanjih za zrelejšo mladino. Ime ji je „Nevidni Jakec“ in je posebno prikladna za sedanje čase. *Fr. Rojec.*

Boj pijančevanju!

Človek ima razum in je zato kralj vsega stvarstva. Pamet ga mora voditi in varovati strasti. — Razum mu pove, česa se mu je izogibati, kaj mu ogroža srečo, izpodkopa zdravje in blaginjo. — Strast pijančevanja je razumu najbolj nasprotna. Ta strast ponižuje človeka najhuje. Žal, da si je pridobila tudi med slovenskim narodom že domovinsko pravico. — Gorje, ki ga rodi pijančevanje, se premalo upošteva. Zato se je oklenilo pijanstvo s svojimi železnimi rokami že celih rodov in nevarnost je večja od dne do dne. Ako nočemo svojega propada, mora biti naš odpor zoper pijančevanje resen in odločen. Napovedati mu moramo boj na vsej črti. — Alkohol hvalijo kot pravega rešitelja. Biti mora pri veselju in žalosti, pri ženitovanju in pogrebu. piti se mora v sreči in nesreči. Pravijo; da sladi alkohol počitek in lajša delo, varuje človeka raznih bolezni, ga pozimi greje, poleti hladi. Prevara je vse, kar trdijo o moči in vrlini alkohola. On le slepi ljudi in jim provzroča brezmejno gorje. — Nihče naj ne trdi, da mu ni mar boja zoper

alkohol! Nasledki, ki jih rodi pijančevanje, zadenejo vse, in zato mora biti boj proti temu sovražniku splošen!

Jugoslovanska koračnica.

V tretjem dejanju „Prstana“ je samo prva polovica koračnice. Tu je sedaj priobčena v celoti. Pojemo jo po napevu zagrebske „Išetale išetale zagrebačke dečke...“

Srečala ob zori Vila
našega kraljiča,
dala mu je blago srce,
čilost sokoliča.

On pa narod svoj je ljubil,
vrlo srce mu podaril
in s pravično roko preustvaril
dom mu v zemeljski je raj.

Ljudstvo raja, ljudstvo poje
in kraljiču vzklika:

„Bog te živi, s tabo hodi
sreča naj velika!“

Glej, mi svoboden smo narod,
tam na meji naši brati
pa še v robstvu morajo ječati:
kdaj jih gremo rešit, kdaj?

V zraku se zastava naša
s črnim trakom vije;
pest pod njo se krči, čast nam
po osveti vpije!

Meče zopet izderimo,
na sovražnike planimo
in vse svoje brate oprostimo:
suženj več ne bo — Slovan!

Fr. Rojec.

Domoljubni reki.

Lastna gruda — zlata ruda!

Boljša je gruda domače zemlje,
nego na tujem so zlate goré.

Varujmo skrbno se prostosti brez modrosti.

Mladi Jugoslovan!
Bog ti daj krepko dlan,
Bog ti daj bistri razum,
pravi ponos in pogum!

Mladi Jugoslovan,
prišel svobode je dan,
čuvaj svoj dom in svoj rod,
trezen ju brani povsod!

Prost diham božji zrak,
prost slednji je korak;
prost južni je Slovan,
naš je vstajenja dan!

Marija Zopfova.